

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi.

📖 Ž 95,6-7b + uvítání: i dnes přicházíme k Bohu se svými modlitbami, abychom děkovali, vyznávali i prosili, to vše s důvěrou, že naše modlitby nenechává vyšumět do prázdna, ale vyslýchá nás a reaguje na naše volání

🎵 638

Modleme se: Pane, tys vykoupil svůj lid. Proto tobě náleží i dnes naše jásání a chvála. Tys vyslyšel modlitby svého lidu, neodepřel jsi nám i celému světu své milosrdenství. Buď pochváleno a požehnáno tvé svaté jméno. Ať se před tvým jménem skloní každé koleno, neboť ty máš nás všechny i všechno ve svých rukou.

Tys nám zaslíbil, že nám dáš, oč prosíme ve jménu tvého Syna. Nauč nás správně se modlit, abychom všechnu pomoc očekávali od tebe.

Prosíme, abys přicházel ve svém Duchu do našich shromáždění. Svým Duchem naplň naše srdce, aby se nezatvrzovala, když dnešního dne zaslechneme tvůj hlas. Tvůj Duch ať nám dává poznat tvé cesty a je naším vůdcem k tvému odpočinutí. Tvůj Duch ať nás učí chvále: Sláva Otci ... Amen

🎵 675

promluva – vyslání do NŠ: lebka – je nějaká naděje na pokračování?

📖 2Pa 15,1-7

🎵 92

„Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha.“ (1Tm 2,1.3) Kéž jednáme podle toho, co je dobré a vítané podle tebe, náš Spasiteli.

📖 L 11,5-13

Kdo hledá, nalézá? Tak tohle vykládejte zoufalci, který už třikrát proběhl celý byt, potřebuje nutně odejít a ztracené klíče pořád nikde. U nás celkem obvyklá scéna. Kromě klíčů se hledají brýle, nabíječky pro MP3, průkazky do knihovny, batůžky s notami do hudebky apod.

Kdo prosí, dostává? Nejednou je člověk svědkem scény, kdy jedno dítě to druhé nejen prosí, ale přímo žadoní, žebrá, s nejrůznějšími sliby se doprošuje kousku čokolády či jednoho bonbónu – a nic! „Nedám, je to moje!“

Kdo tluče, tomu bude otevřeno? „Ne, k nám do pokojíčku ty teď nepůjdeš!“ A je to.

V životě zkrátka mnohé ztracené nenalezneme, mnohé toužebně vyprošované nedostaneme a za některé dveře nejsme vpuštěni.

Ježíš však v tuto chvíli učí své učedníky o modlitbě, poodkrývá něco z tajemství, jak se to má s naším voláním k Bohu. A ujišťuje, že v tomto případě kdo hledá, nalézá, kdo prosí, dostává, kdo tluče, tomu bude opravdu otevřeno. U Boha to funguje jinak, než mezi lidmi.

Mnohé napoví už to, k čemu Ježíš přirovnává modlitbu, k jakým rozhovorům mezi jakými lidmi ji připodobňuje. Mluví jednak o rozhovoru dvou přátel, a pak mluví o vztahu dětí k rodičům a rodičů ke svým dětem. Obojí je přece založeno na důvěře. Bez ní nefunguje přátelství. Stejně tak, když děti přicházejí k rodičům s prosbou. I ony přicházejí s důvěrou, že nebudou zesměšněny, odmítnuty, odhozeny, ale vlídně přijaty a vyslechnuty.

Oč víc než lidský přítel je milující Bůh, oč víc než lidský otec či matka je Otec nebeský. Když to i mezi lidmi může dobře fungovat, když i druhým lidem můžete důvěřovat, když si lidé dokáží navzájem dávat dobré, oč víc tedy Bůh. Můžete jej prosit, můžete se jej dovolávat, tlouct i uprostřed té nejčernější noci na jeho vrata, můžete u něj hledat a nalézat.

Možná se někdo ozve, že je na tom krásně vidět, jak ta naše víra není nic jiného než snaha o sebe prosazení. Jak je to jen prostředek, kterým si vykřičet, co chci. Jak naplnit své vlastní zájmy. Stačí trocha neodbytnosti až vlezlosti.

Obě Ježíšova podobenství k tomu poskytnou jistý komentář. Tak hned ta noční návštěva u přítele. Ta není motivována osobní chtivostí,

ale nouzí, potřebou druhého, toho příchozího. Je zde potřeba služby, pomoci, ale nějak stojíme s prázdnýma rukama. O to, aby bylo čím pomoci, čím obdarovat druhé, o to podle toho podobenství prosíme. Nikoli ten, kdo prosí, je ve středu zájmu. Jemu jde naopak o někoho dalšího. Kéž mu mám v jeho nouzi co nabídnout. „Proste a dostanete to, co potřebujete ke službě druhým. Hledejte a naleznete způsoby, jak uvést do života lásku k druhým. Tlučte a uvidíte, že se otevřou před vámi způsoby, jak těm druhým pomoci.“

A i to druhé podobenství je nakonec z poměrně obecné roviny usměrněno Ježíšovým výrokem úplně jinam, než je nějaké plnění si vlastních přání. „Čím více než pozemští rodiče dá Otec z nebes svým dětem, které ho prosí, Ducha svatého.“ Ne tedy cokoli, nač si my vzpomeneme a co si usmyslíme. Ne co my považujeme za dobré. Ale to, co Bůh považuje za dobré. Dá Ducha svatého. Dá toho, kdo nechává zaznívat a rozumět Božímu slovu, kdo rozdává dary potřebné k budování církve, kdo oživuje víru a přivádí další nové lidi ke Kristu a jeho evangeliu, dá toho, kdo posiluje ve službě a kdo nám umožňuje pociťovat a prožívat Boží blízkost. Podobně jako z evangelia jsme to slyšeli i z prvního čtení z 2. knihy Paralipomenon. To Bůh sám se nám dá nalézt. Proste, a dostanete Ducha svatého s jeho dary. Hledejte Boží blízkost, a naleznete ji. Tlučte na brány Božího království, a otevřou se vám.

Je to veliké zaslíbení, které na dohled svatodušních svátků smíme slyšet. Budeme si zanedlouho připomínat jeho naplnění, které nastalo kdysi dávno v Jeruzalémě o Letnicích. Ale máme si uvědomit, že se toto zaslíbení naplňuje také dnes a týká se nás. „Hledejte, proste, tlučte,“ to všechno platí pro nás. Slyšíte? „Hledejte, proste, tlučte,“ vy. Je to povzbuzením nám, kdo jsme dnes Ježíšovými učedníky, povzbuzením, že dál přece nejdeme sami, opuštěni, dál tímto světem nás Pán vodí svou rukou jako pastýř své ovce. Je to pro nás nasměrování, kde že smíme hledat posilu, jistotu, vedení v novém životě po způsobu Ježíšově. „Hledejte Boha a naleznete ho.“ A on vás zajisté obdaruje tím nejlepším, co si dokážete představit – totiž svým Duchem. Amen

Náš Pane Ježíši Kriste, ty říkáš, že kdo prosí, tomu bude dáno. Ty víš o volání hladových, ty víš o trápení chudých a o jejich starostech, ty víš o mnohé lidské slabosti.

Tebe prosíme: Kéž jsou hladoví nasyceni. Kéž chudí uniknou z chudoby, dluhových pastí, nemilosrdných exekucí. Kéž jsou slabí posílení a povzbuzeni. A pokud je to tvá vůle, použij si nás jako nástroje v tomto tvém díle milosrdenství.

Náš Pane Ježíši Kriste, ty říkáš, že kdo hledá, nalezne. Ty víš, jak mnozí lidé touží po míru. Ty víš, jak pronásledovaní, mučení a násilím umlčovaní touží po spravedlnosti. Ty víš, jak mnoho zoufalých zůstává osamoceno.

U tebe se přimlouváme: Dej, ať ti, kdo se trápí, naleznou pokoj a smíření. Dej, ať se ti, kdo se utápějí v beznaději, mají možnost nadechnout osvěžujícího vanutí tvé lásky a blízkosti. Dej, ať nejsme lhostejní vůči tomu, že se někde válčí a panuje nesvoboda.

Náš Pane Ježíši Kriste, ty říkáš, že kdo tluče, tomu bude otevřeno. Ty víš, kolik mladých má zavřené dveře do budoucnosti, protože nemají vzdělání, nemají vlivné rodiče, pocházejí z určité lokality nebo se narodili se „špatnou“ národností. Ty víš o všech dveřích, které jsme si přibouchli a zabarikádovali navzájem ve vztazích mezi sebou.

Prosíme: Otevírej všem, kdo chtějí vstoupit na novou cestu odpuštění, lásky, smíření, dobroty. Otevírej nové možnosti těm, které druzí už předem odepsali.

Náš Pane Ježíši Kriste, ty říkáš, že naše modlitby budou vyslyšeny. Uč nás, svou církev, se vytrvale a smysluplně modlit, uč nás nemyslet na sebe, ale na druhé a na potřebnou službu.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 193,1-4

ohlášky

📖 Ef 4,23n.30

📖 Žd 13,20n

♪ 623